

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Тетевен, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Марио Д. Стоянов

при участието на секретаря Катя М. Христова
като разгледа докладваното от Марио Д. Стоянов Гражданско дело №
20224330100751 по описа за 2022 година

Производството е образувано по молба с правно основание чл.127а,ал.2 от СК.

Излага се от молителката, че с ответника съжителствали от 2008 до 2010 година като съвместно имат едно дете Т. ТОВ Б. . От 2010г. сме разделени и тя самостоятелно се грижи за детето. През това време бащата не се е интересувал от Т. и не участва по никакъв начин в отглеждането му. В този период не се е обаждал, нито на нея, нито на детето и осем години нямат никакъв контакт с него. Не знаят къде живее и дали изобщо е в страната. Неофициално разбрала, че същия е обявен за общонационално издирване от МВР. Същевременно с това от 2018г. заедно с детето живеят в х, обл Ловешка , където е и настоящият им адрес. Т. е ученик в х, в седми клас и е пълен отличник. В началото на учебната 2022г. година като дете с отличен успех, му беше предложено да участва в програма за обмен на ученици, с деца от други държава в ЕС-Италия. Тъй като бащата за тях е в неизвестност , няма начин той да даде съгласие или несъгласие, на Т. да бъде издаден задграничен паспорт и да излезе евентуално извън страната, съгласно програмите за сътрудничество, които се реализират от учебното заведение, в което учи. През следващата година Т. навършва 14 години и също е невъзможно без баща му, да му бъде издадена лична карта. Освен това в х, живее с друг мъж ,с когото и имат дете на четири години. През ваканциите имат желание да посетят заедно с децата , други страни в Европа, било то на почивка или на екскурзия. Това за сега е невъзможно, защото на Т. не може да се извади задграничен паспорт без съгласие от страна на бащата. Тъй като не искаме той да се чувства пренебрегнат, ние не пътуваме, като по този начин ограничаваме и другото си дете от възможността да посети други държави . Всичко това е поради липсата на родителска отговорност и заинтересованост от страна на бащата. Това поведение на бащата, на

практика противоречи на интересите на детето и може да се определи като отказ да даде съгласието си да му бъдат издадени лична карта и задграничен паспорт ,както и нарушава правото Т. на свободно придвижване и напускането на страната въобще, което е негово право съгласно Конвенцията за правата на детето.

Моли,на основание чл.127а,ал.2 от СК, да бъде дадено разрешение на детето Т. Т.ОВ Б., ЕГН:***** , да му бъде издадена лична карта и задграничен паспорт, при липсващо съгласие на бащата Т. А. Б., с ЕГН ***** , и в следствие преди навършване на пълнолетие на детето, при необходимост тези лични документи да бъдат подменяни поради тяхното изтичане,изгубване или увреждане.

На основание чл.127а,ал.2 от СК, Моли да бъде разрешено детето Т. Т.ОВ Б., ЕГН :***** , да пътува в чужбина- страни от Европейски Съюз , Република Сърбия и Република Турция и обратно, и да пребивава на територията им, когато е необходимо за срок от постановяване на решението до навършване на пълнолетието му на хг., при липсващо съгласие на бащата Т. А. Б., с ЕГН *****.

Ответникът по молбата Т. А. Б. от х -баща на детето,не се явява в съдебно заседание, назначеният му особен представител адвокат С.-АК-Ловеч,изразява становище за основателност и доказаност на молбата.

От Дирекция „Социално подпомагане“-град Тетевен е депозирано писмено становище,в което се излага,че направените искания са в интерес на малолетното дете Т. Тов Б.,като съдът вземе решение за уважаване на подадената отмайката молба,действаща като законен представител на детето.

От представените по делото писмени доказателства и показанията на свидетеля х,съдът приема за установено следното:

Малолетното дете Т. Тов Б. е родено на 1хг,като негови родители са молителката Г. Г. Г. и ответникът Т. А. Б. от х.

Молителката и детето са с настоящ адрес в село х Молителката съжителства със свидетеля х

Ответникът Т. А. Б. е с постоянен и настоящ адрес в х,но от приложена справка за пътувания на лице-български гражданин се установява,че същият е напуснал страната на 27.01.2014г и след тази дата няма регистрирано влизане в България.В справката е отразено,че същият е обявен за общодържавно издирване с телеграма на 0хг,като свидетел по досъдебно производство по описа на РУ МВР-Ловеч.

От показанията на свидетеля хи социалния доклад се установява,че свидетелят живее на съпружески начала с молителката х,имат съвместно родено дете х.Детето Т. учи в природо-математическата гимназия в град Ловеч и има отличен успех.През м.октомври или ноември 2022г в училището избирали деца,които да отидат на обучение в Италия,Т. също бил определен,но не могъл да замине,тъй като липсвалосъгласие на бащата-ответника по делото.Детето било разочаровано,че не успяло да замине в чужбина със съучениците си.Двете деца-х и Т.,поддържат контакти помежду си,заедно с молителката и свидетеля

ходят заедно на почивки,но не и в чужбина,каквото желание същите имат.

При така изложената фактическа обстановка,съдът намира за основателна молбата

Съгласно разпоредбата на чл. 127а, ал. 1 СК въпросите, свързани с пътуването на дете в чужбина и издаването на необходимите за това лични документи са в правомощие на неговите родители, като проявление на правото на последните за съвместно – по общо съгласие за упражняване на родителските права. Целта на посоченото законово разрешение е да бъде осигурена в пълен обем защитата интересите на детето. При липса на съгласие на родителите, съгласно чл. 127а, ал. 2 СК, спорът между тях се решава от съда. Към този ред препраща изрично и разпоредбата на чл. 76, т. 9 ЗБЛД, въвеждаща отсъствието на нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от родителите като пречка за разрешаване напускането на страната на малолетно дете, съответна на процедурата по подаване на заявление за издаване, респ.ективно за получаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни.

Производството по чл. 127а, ал. 2 СК е такова на спорна съдебна администрация на гражданските правоотношения, като постановеното от съда не се ползва със сила на присъдено нещо и може да бъде променено при изменение на обстоятелствата. В рамките на същото съдът извършва преценка по целесъобразност, доколкото водещ е интересът на детето за пътуване в чужбина. Съществуването на последния следва да бъде изяснено във всеки отделен случай съобразно установените по делото факти. В това производство съдът се произнася само по отделен, конкретно възникнал между родителите спор. Преценката, която съдът следва да направи изисква да се съберат доказателства относно фактите, обуславящи необходимостта от пътуване на детето извън границите на страната, относно мястото, условията и средата, при които то ще пребивава, като се изследват и действителните мотиви, поради които другият родител се противопоставя на пътуването на детето в чужбина, конкретно дали същите са свързани с интересите на детето или произтичат от отношенията между самите родители.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за установено, че между ищцата и ответника, като родители на малолетния Т. Тов Б., не може да бъде постигнато съгласие за издаване на лична карта и задграничен паспорт, както и за пътуване на детето в чужбина. Този извод следва от наличните данни по делото за това, че за дълъг период от време/от 2014г/ бащата се намира постоянно в чужбина, като поддържа епизодично контакт с детето само по телефона. Заявеното от ищцата съдът кредитира с достоверност, тъй като същото се подкрепя от показанията на свидетеля х, както и от обективните данни, съдържащи се в делото.

Липсата на постигнато съгласие между майката и бащата на детето прави допустимо процесното искане за заместване волята на единия родител. Поради това съдът намира, че са налице условията на чл.127а от СК, като при липсата на дадено съгласие от страна на бащата, е налице правен интерес този въпрос, свързан с упражняването на родителските права, да се реши от съда.

Родителят, на когото са възложени за упражняване родителските права, може да взема по отношение на детето самостоятелно само тези решения, които според закона не е необходимо да бъдат взети от двамата родители. Родителят, на когото са възложени за упражняване или упражнява реално родителските права, не може да вземе самостоятелно решенията за издаване на лична карта и задграничен паспорт и за извършване на пътувания на детето зад граница.

Съдът намира за безспорно установени обстоятелствата, сочени от молителката и обуславящи интереса на малолетния Т. Б. за пътуването му извън страната и за издаване на съответните документи, свързани с тези пътувания.

От доказателствата по делото се установи, че майката е тази, която упражнява родителските права спрямо детето, при която същото живее, както и че детето не поддържа контакти с баща си, респ. свидетелят х, който живее с майката, излага данни за поддържани само епизодични такива и по телефон.

Изложеното дотук дава основание за извод, че за малолетното дете е налице интерес от това да пътува извън страната. Към настоящия момент детето е навършило 14 години, трябва да пътува, да опознава различни държави и култури и по този начин да разширява мирогледа си, да бъде заедно с хората, които ежедневно се грижат за него и през време на общите им почивки, да развива способностите си. В тази връзка съдът намира за необосновано единствено поради липсата на съгласие от единия родител да се ограничава развитието на момчето, адекватно на възрастта и възможностите му.

Изискването за съществуване на конкретно защитен интерес на детето при пътуването му извън страната налага разрешението за това да бъде дадено така, както е поискано с молбата.

Следва да бъде отбелязано, че по отношение на държави извън Европейския съюз, каквато е Република Сърбия, също и Турция/както е посочено в молбата/ те или са страна, ратифицирала Хагската конвенция от 25.10.1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца, или с тях Република България е сключила договор за правна помощ по граждански дела (пр. с Република Македония – ратифициран със закон, в сила от 7.04.2002 г.; с Република Турция – ратифициран с Указ № 160 на Държавния съвет от 18.02.1976 г., в сила от 27.10.1978 г.). Цитираната Хагска конвенция е едно от най – важните многостранни споразумения в областта на закрилата на децата, предпоставяща, че решение относно връщането може да бъде постановено от съд на държавата, където детето е било отведено, като в случай, че един от родителите незаконно прехвърли детето в друга държава – страна по Хагската конвенция, детето трябва да бъде върнато възможно най – бързо до предишното си местопребиваване. В тази връзка обаче следва да се подчертае, че по делото не се установиха факти, водещи до извод, че майката на детето има други намерения, противопоставими на интереса на детето

От изложеното следва, че е налице интерес на детето за напускане пределите на страната, поради което се явява основателно искането за разрешение от страна на съда, с

което да се замести съгласието на бащата за напускане пределите на Република България на детето Т. Б. със съгласието, респ. придружавано от майка си за пътуване, без ограничения на брой, до страни в Европейския съюз, Република Сърбия и Република Турция. Основателно е и искането за разрешаване издаването на лична карта и паспорт на детето, с оглед тези пътувания.

По отношение на периода от време, за който следва да бъде дадено необходимото разрешение за пътувания извън страната, съдът съобрази разпоредбата на чл.36, ал.1, изр.второ от ЗБЛД, според която паспортите на българските граждани, ненавършили 18-годишна възраст, се издават със срок на валидност 5 години и като съобрази интересите на детето, намира, че следва да даде исканото заместващо съгласие и разрешение за напускане пределите на страната за посочените дестинации за срок от постановяване на решението до навършване на пълнолетие на детето, т.е. периодът е за 4 години. В тази насока – относно определянето на срок при даването на заместващо съгласие, са и задължителните указания на ВКС, дадени с ТР №1/2017г.

В предвид разпоредбата на чл.36, ал.4 от ЗБЛД, съгласно който в случаите, когато паспортът е повреден, унищожен, изгубен, откраднат или страниците му са изчерпани, се издава нов паспорт, то следва да бъде уважено и искането на молителката, за даване на заместващо съгласие за подмяна на личните документи.

По искането за постановяване на предварително изпълнение на решението:

В разпоредбата на чл. 127а, ал. 4 СК е регламентиран особен случай на допускане на предварително изпълнение на съдебно решение, който съставлява изключение от общите хипотези на предварително изпълнение, уредени в разпоредбата на чл. 242, ал. 2 ГПК. Съгласно посочена разпоредба когато съдът постанови заместващо съгласие на родител за пътуване на дете в чужбина и за издаването на необходимите за това лични документи, той може да допусне предварително изпълнение на това решение. Доколкото разпоредбата на чл. 127а, ал. 4 СК не препраща към критериите за допускане на предварително изпълнение по чл. 242, ал.2 ГПК, то се налага изводът, че в разглеждания случай допускането на предварително изпълнение се свързва единствено с преценката за най-добър интерес на детето, от която съдът се ръководи и при вземане на самото решение за заместващо съгласие по чл. 127а, ал. 2 СК.

В настоящия случай съдът намира, че искането следва да бъде уважено като бъде постановено предварително изпълнение на решението.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА, на основание чл.127а, ал.2 от СК, съгласието на бащата Т. А. Б., ЕГН:*****, с постоянен и настоящ адрес в х, ух, за издаване на ЛИЧНА КАРТА и

ЗАДГРАНИЧЕН ПАСПОРТ на детето Т. Т.ОВ Б.,ЕГН:*****,с настоящ адрес в село хкакто и в случаите, когато личната карта и паспортът са повредени, унищожени, изгубени, откраднати или страниците на паспорта са изчерпани, преди навършване на пълнолетие на детето,да се издадат нова лична карта или паспорт,при липсващо съгласие на бащата Т. А. Б..

ЗАМЕСТВА,на основание чл.127а,ал.2 от СК,съгласието на бащата Т. А. Б.,ЕГН:*****,с постоянен и настоящ адрес в х,ух,ЗА ПЪТУВАНЕ на детето му Т. Т.ОВ Б.,ЕГН:*****,с настоящ адрес в село хизвън територията на Република България, със съгласието, респ. придружавано от майката Г. Г. Г., без ограничения на броя на пътуванията, до страни в Европейския съюз, до Република Сърбия и до Република Турция и обратно,за срок от постановяване на настоящето решение и до навършване на пълнолетие на детето Т. Т.ов Б.,при липсващо съгласие на бащата Т. А. Б..

ПОСТАНОВЯВА,на основание чл.127а,ал.4 от СК,ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕТО.

Решението подлежи на обжалване,пред Окръжен съд-Ловеч,в двуседмичен срок от връчването му на страните. В частта на допуснатото предварително изпълнение на решението,същото подлежи на обжалване,с частна жалба,пред Окръжен съд-Ловеч,в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____